

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **Z. P. i M. I.**

skazanych z art. 228 § 3 i 4 k.k. i art. 229 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

w dniu 23 sierpnia 2022 r.,

wniosków obrońców o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami

wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 10 grudnia 2021 r., sygn. akt II Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 21 maja 2021 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosków

UZASADNIENIE

Z. P. oraz M. I. stanęli pod zarzutami popełnienia przestępstw łapownictwa czynnego i biernego.

Sąd Okręgowy w O., wyrokiem z 10 grudnia 2021 r., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w O. w ten sposób, że w stosunku do Z. P. uchylił i przekazał do ponownego rozpoznania orzeczenie Sądu Rejonowego w części uniewinniającej oraz obniżył mu wymierzoną karę łączną pozbawienia wolności do 6 miesięcy, natomiast co do M. I. utrzymał w mocy orzeczoną wobec niego karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W nadzwyczajnych środkach zaskarżenia

wniesionych na rzecz Z. P. i M. I. zamieścili wnioski o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

Wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wstępna analiza sprawy na obecnym etapie postępowania, w którym nie dochodzi jeszcze do merytorycznego rozpoznania zarzutów kasacyjnych, nie pozwalała na stwierdzenie, że waga zarzutów wymierzonych przeciwko prawomocnemu orzeczeniu była na tyle znacząca, iż wręcz w polu widzenia niewątpliwie jawiła się perspektywa uznania kasacji za zasadną. W odniesieniu do argumentacji wnioskodawców wskazać trzeba, że z wykonaniem wyroku skazującego i pozbawieniem wolności w sposób nieodłączny związane są konkretne dolegliwości, w tym np. niemożność wykonywania dotychczasowej pracy oraz rozłąka z rodziną, a więc uwagi o utracie pracy przez skazanych oraz o braku stałego kontaktu z rodziną nie mogły zaważyć na zastosowaniu dobrodziejstwa z art. 532 k.p.k.

Z tych powodów, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do uwzględnienia wniosków obrońców.

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

[as]